

Vizita delegaţiei de partid şi guvernamentale a R. P. Romîne în R. P. Ungară

La invitaţia Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar şi a Guvernului Revoluţionar Muncitoresc-Ţărănesc Ungar, delegaţia de partid şi guvernamentală a R. P. Romine, condusă de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, face o vizită de prietenie în ţara vecină.

În ziua de 1 septembrie, solii poporului român au sosit în gara de vest din Budapesta. Primirea caldă şi plină de dragoste, făcută înalţilor oaspeţi romini de mii de cetăţeni ai Budapestei, s-a transformat într-o entuziastă manifestaţie a prieteniei romino-ungare. Lozincă: „Trăiască şi înflorească prietenia veşnică dintre oamenii muncii din Republica Populară Ungară şi Republica Populară Romină, constructori ai socialismului” — a răsunat puternic în frumoasa gară din Budapesta.

Tovarăşul János Kádár, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, a rostit o cuvîntare de bun venit.

În cuvîntarea de răspuns tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus printre altele: „Sintem pe deplin încredinţaţi că vizita delegaţiei ţării noastre, convorbirile tovarăşeşti pe care le vom avea cu dv., întîlnirile cu oamenii muncii, vor constitui o nouă manifestare a prieteniei indestructibile dintre popoarele romin şi ungar şi vor contribui la dezvoltarea colaborării rodnice dintre Republica Populară Romină şi Republica Populară Ungară, în interesul celor două popoare şi al comunităţii ţărilor socialiste”.

Delegaţia de partid şi guvernamentală a R. P. Romine, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a făcut în aceeaşi zi o vizită tovarăşului István Dobi, preşedintele Consiliului Prezidenţial al R. P. Ungare. Între conducătorii de partid şi de stat ai R. P. Ungare şi membrii delegaţiei de partid şi guvernamentale a R. P. Romine a avut loc o convorbire care s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Simbătă, 2 septembrie, la sediul C.C. al P.M.S.U. au început convorbirile dintre delegaţiile Partidului Muncitoresc Romin şi Partidului Muncitoresc Socialist Ungar. Convorbirile s-au desfăşurat într-o atmosferă tovarăşească, prietenească.

După convorbiri C.C. al P.M.S.U. a oferit un dejun în cinstea delegaţiei romine.

În după-amiaza zilei de 2 septembrie, delegaţia de partid şi guvernamentală a R. P. Romine condusă de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a sosit în oraşul Sztálinváros. La intrarea în tînărul oraş, pe un arc de triumf, împodobit cu drapelul celor două ţări prietene, se putea citi lozincă: „Salutăm cu drag delegaţia de partid şi guvernamentală a R. P. Romine”. Locuitorii tînărului oraş au întâmpinat cu căldură şi dragoste pe solii poporului romin.

Jenő Tápolczái, preşedintele comitetului executiv al statului popular orăşenesc a urat înalţilor oaspeţi un călduros bun sosit.

Mulţumind pentru urarea făcută, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a amintit că a mai vizitat Sztálinváros-ul atunci cînd în aceste locuri abia începuseră lucrările de construcţie ale noului oraş. Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a urat succes, sănă-

Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, János Kádár şi Ion Gheorghe Maurer la tribuna oficială

tate şi fericire bravilor constructori ai oraşului şi siderurgiştilor.

Apoi, membrii delegaţiei ţării noastre au vizitat combinatul siderurgic. De la cabina de comandă a laminorului, oaspeţii romini au urmărit de aproape procesul de producţie, în majoritate mecanizat şi automatizat. Stînd de vorbă cu muncitorii şi tehnicienii din marea hală a laminorului, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a dat o înaltă apreciere utilajului modern care uşurează munca laminoriştilor.

Deosebit de călduroasă a fost întîlnirea solilor poporului romin cu membrii brigăzii „Prietenia ungaro-romină”. Membrii delegaţiei au vizitat apoi secţia oţelărie a cuptoarelor Siemens Martin şi au asistat la elaborarea unei şarje de 125 de tone la cuptorul Martin nr. 2.

La sfîrşitul vizitei, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a declarat: „Ne-a plăcut foarte mult organizarea uzinei şi pot spune că puţine ţări se pot mindri cu o asemenea oţelărie Martin”.

De la Sztálinváros, oaspeţii romini au plecat în dimineaţa zilei de 3 septembrie spre Balaton, unul din locurile cele mai pitoreşti ale Ungariei. Trecînd prin oraşul Szekesfehervar, delegaţia de partid şi guvernamentală a R. P. Romine ajunge la Balatonaliga — localitate unde şi-a petrecut dimineaţa zilei de duminică.

În după-amiaza aceleiaşi zile, membrii delegaţiei au vizitat Uzina de aluminiu din Inota. Întîmpinaţi cu aceeaşi prietenie şi dragoste, solii poporului romin au vizitat secţia de electroliză instalată într-o imensă hală, unde de o parte şi de alta se înşiră cuptoarele de topit aluminiu în plină funcţiune. Pe urmă delegaţia a vizitat turnătoria uzinei.

După vizitarea uzinei de aluminiu, oaspeţii s-au îndreptat înspre casa de cultură a termocentralei „7 Noiembrie” din apropierea uzinei. Aici a avut loc un entuziast miting, la care membrii delegaţiei de partid şi guvernamentale a R. P. Romine s-au întîlnit cu muncitorii din Várpalota, Pétfürdő şi Inota. Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a salutat pe participanţii la acest miting în limba maghiară: „Bună ziua tovarăşi. Trăiască prietenia romino-ungară”.

În cadrul mitingului a luat cuvîntul tovarăşul Károly Kiss, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., secretar al C.C. al P.M.S.U., vicepreşedinte al Consiliului Prezidenţial al R. P. Ungare.

În numele delegaţiei de partid şi guvernamentale a R. P. Romine a luat cuvîntul tovarăşul Alexandru Moghioroş, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Romine. După ce a salutat în numele delegaţiei de partid şi guvernamentale a R. P. Romine, conduse de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în numele întregului popor romin, colectivul Combinatului de aluminiu din Inota, tovarăşul Alexandru Moghioroş a spus: „Prietenia dintre popoarele noastre este trainică, de nezdruccinat. Sub steagul internaţionalismului socialist, relaţiile frăţeşti dintre ţările şi popoarele noastre se dezvoltă pe temelia de granit a comunităţii noastre de ţeluri şi interese”.

Luni dimineaţa, în clădirea parlamentului au început convorbirile dintre delegaţiile guvernamentale ale Republicii Populare Romine şi Republicii Populare Ungare. Convorbirile s-au desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

Delegaţia de partid şi guvernamentală a R. P. Romine a vizitat în după-amiaza zilei de 4 septembrie câteva puncte de interes deosebit ale capitalei R. P. Ungare. Parcurgînd drumul în serpentină care urcă colinele din Buda, coloana de maşini s-a oprit pe platforma de pe virful Gelert. Aici se văd zidurile vechii fortăreţe construite în urmă cu peste 100 de ani, în faţa cărora se înalţă impunătorul monument al eliberării, ridicat în memoria ostaşilor sovietici căzuţi pentru eliberarea Budapestei.

Delegaţia s-a îndreptat apoi spre colina „Varhegy”, celebră prin clădirile de origine medievală, martore ale istoriei de veacuri a Ungariei. În continuarea delegaţia a vizitat insula Margareta, locul preferat de plimbare şi recreare al locuitorilor Budapestei.

În cursul după-amiezei zilei de 5 septembrie, în capitala R.P. Ungare a avut loc un entuziast miting al prieteniei celor două popoare vecine, strîns unite în lupta pentru pace şi socialism.

Primiţi cu îndelungi şi puternice aclamaţii, au rostit cuvîntări tovarăşii János Kádár şi Gheorghe Gheorghiu-Dej.

„Interesul comun — a spus printre altele tovarăşul János Kádár — ţelul comun, cauza măreaţă a construirii comunismului, colaborarea frăţească spre binele popoarelor noastre, măreaţa idee a internaţionalismului leagă azi popoarele ungar şi romin. Partidele noastre comuniste pot fi şi sint mindre de rolul lor istoric, pot fi şi sint mindre că au lichidat rămăşiţele şovinismului şi au realizat unirea internaţionalistă a popoarelor ungar şi romin”.

La începutul cuvîntării sale, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a mulţumit în numele delegaţiei de partid şi guvernamentale, în numele poporului romin pentru primirea cordială de care s-au bucurat pretutindeni membrii delegaţiei. Poporul romin, a arătat tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, se bucură de fiecare succes pe care îl obţine Republica Populară Ungară pe calea înfloririi continue a Ungariei socialiste.

„Concentrîndu-şi eforturile pentru înfăptuirea măreţelor lor planuri de construcţie paşnică — a spus tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în încheierea cuvîntării sale — pentru înflorirea economiei lor naţionale şi ridicarea nivelului de trai material şi cultural al celor ce muncesc, popoarele noastre alături de popoarele frăţeşti ale tuturor ţărilor socialiste, vigilente faţă de uneltirile adeptilor războiului, vor continua să lupte cu însufleţire pentru triumful păcii în întreaga lume.

„Vizita pe care am făcut-o, discuţiile purtate cu conducătorii de partid şi de stat ai Ungariei au prilejuit o nouă şi puternică afirmare a legăturilor internaţionaliste indestructibile dintre ţările noastre, o contribuţie la întărirea prieteniei frăţeşti dintre popoarele romin şi ungar, dintre toate popoarele lagărului socialist”.

Vizita delegaţiei de partid şi guvernamentale a R. P. Romine în R. P. Ungară constituie o nouă expresie a legăturilor frăţeşti ce unesc partidele marxist-leniniste, guvernele şi popoarele celor două state, în cadrul marii familii a ţărilor socialiste.

Aici, stația de radioficare!

Interesul mereu crescând al locuitorilor din Vernești și Zorești pentru emisiunile stației locale de radioficare e o mărturie a muncii entuziaste a colectivului de redacție. Despre frumoasa ținută a emisiunilor vorbește și faptul că dacă în urmă cu câteva săptămâni stația nu număra mult peste 500 de abonați, acum s-a atins deja cifra de 600.

Cele 7 persoane care formează colectivul de redacție — învățători, colectiviști — au hotărât ca muncii lor să nu se abată de la un punct director: oglindirea principalelor aspecte din viața și preocupările sătenilor. Pentru fiecare lună se stabilesc, în funcție tocmai de aceste preocupări ale sătenilor, obiectivele principale după care se fixează sumarul exact al fiecărei emisiuni. Pentru luna trecută printre aceste obiective au stat: campania de vară, popularizarea experienței colectivizatorilor și întovărășitorilor frunțași în campanie, efectuarea noilor construcții, predarea la timp a obligațiilor contractuale etc. Demn de subliniat este faptul că generalizarea experienței înaintate este considerată ca o sarcină de bază. Sint invitați cu regularitate în fața microfonului frunțași ai recolteilor bogate, din cei mai pricepuți îngrijitori de animale etc. Rubrica „Colectiviști frunțași la microfon” a fost susținută numai în ultimele săptămâni de Rada Bădulescu, șef de echipă la cîmp, Ion Stamate, îngrijitor de vaci, Ion Ștefan de la grădina de legume sau Ion Tudorache care lucrează la întreținerea viei.

Cele mai importante probleme de producție sint dezbătute în cadrul emisiunilor, iar pentru expunerea lor se apelează îndeobște la cadrele cele mai pregătite, cu prestigiu în comună. Astfel — pe lângă popularizarea unor materiale apărute în presă, în care se împărtășea din experiența celor mai avansate unități agricole socialiste din regiune și din întreaga țară — Gheorghe Dobra, președintele sfatului popular Vernești (și unul din obișnuiții vorbitori ai stației), Aurel Ioniță, brigadier, Victoria Năstase, inginer agronom, Dumitru Stamate, președintele cooperativei, au vorbit despre cele ce trebuie să stea în atenția colectivizatorilor în decursul activității lor: „Urgentarea treieriișului pentru evitarea oricărui gol de producție”, „Organizarea transportului direct de la arie la baza de recepție”, „Să grăbim ritmul construcțiilor”, „Despre recoltatul sfeclei de zahăr”, „Pregătiri pentru însămînțările de toamnă”.

Totuși, cînd vine vorba de emisiunile stației de radioficare, mulți din locuitorii celor două comune arată că nivelul atins în prezent nu trebuie considerat ca o culme și că cerințele ascultătorilor sporesc mereu. Ei cer o mai mare varietate a materialelor transmise, cer ca emisiunile să fie mereu mai operative, mai atractive. Poate colectivul de redacție al stației de radioficare din Vernești să răspundă cu succes acestor cerințe? Fără îndoială că îi stă în putere. Pentru ca ajutorul pe care îl dă stația de radioficare în munca pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie” să fie cât mai folositor, e necesară cea mai mare operativitate în semnarea rezultatelor bune sau în criticarea anumitor lipsuri. Cum au rezolvat aceste necesități stația de radioficare cu mai mare experiență, ca cele din Feldioara, regiunea Brașov, sau Tândărei, regiunea București? Prin lărgirea activului de corespondenți voluntari. Or, la Vernești nu se poate pune problema lărgirii activului, ci deocamdată a formării lui, lucru ce iese la iveală urmînd emisiunile. Faptul că oamenii solicitați „se lasă greu” nu e o scuză, mai ales cînd ne gîndim că la Vernești și la Zorești există și cîțiva corespondenți la ziarul raional din Buzău. De altfel, pentru atragerea unor corespondenți voluntari s-ar putea începe prin organizarea (după un instructaj difuzat chiar prin postul de radioficare), unui concurs pentru cele mai bune corespondențe, care să fie apoi premiate și folosite în cadrul emisiunilor.

O lipsă mai importantă a emisiunilor care s-ar putea îndrepta tocmai prin crearea activului de corespondenți voluntari, este faptul că deși stația deservește atît comuna Vernești cît și comuna Zorești (și o bună parte din abonați sint din cea din urmă comună), numai prima stă în atenția emisiunilor. Nu e admisibil ca într-o lună întregă să nu fie difuzate decît unul, maximum două materiale despre viața comunei Zorești, așa cum s-a întîmplat în mai multe rînduri. Tovarăsa Virginia Lungu, redactoare a emisiunilor, trebuie să viziteze mai des Zoreștii (de altfel nu sint decît vreo 3 km. distanță), să formeze cît mai mulți corespondenți acolo, iar în colectivul de redacție e necesar să fie cooperată cel puțin o persoană din comună.

Și partea artistică a emisiunilor ar putea fi îmbunătățită. Sătenii ar fi dornici să-i asculte pe Ion Burcan, Gicu Bădulescu, Costică Ștefan, talentați soliști ai cîminului cultural. Mai ales că începutul a fost făcut — și încă cu mare succes — prin prezentarea în fața microfonului a celor două programe de brigadă: „Bucurie în colectivă” și „Cît mai mult porumb siloz”.

Remedierea acestor lipsuri, ca și altele ce s-ar putea afla dintr-o consfătuire cu ascultătorii, vor duce la o îmbunătățire a emisiunilor, la o mai mare operativitate, o varietate a textelor și ilustrației muzicale — toate convergînd spre satisfacerea exigențelor sutenților de ascultători din Vernești și Zorești.

V. DUMBRAVA

La colțul roșu al g.a.c. din comuna Săveni, raionul Fetești, tineri colectivizști participînd la un concurs de șah organizat de cîminul cultural

Citirea ziarului în pauza de prînz la brigada legumicolă a G.A.C. „24 Ianuarie” din Țigănești, regiunea București.

Fișele de cititor sint adevărate „biografii literare” care creionează conformația spirituală și profesională a cititorilor, evoluția lor pe linia ascendentă a lecturii. De aceea, cunoscînd bogata activitate cu cititorii a bibliotecii comunale Dragalina, raionul Birlad, și preocuparea permanentă a bibliotecarei Ioana Petcu pentru îndrumarea lecturii fiecărui cititor, am răsfoit cu legitimă curiozitate fișele cîtorva din sutele de cititori ai bibliotecii comunale.

O adevărată revărsare de cunoștințe și frumos, de poezie și știință! Alături de lucrări social-politice am întîlnit capodopere ale literaturii universale, opere ale scriitorilor noștri clasici și contemporani, lucrări povătuitoare în arta recolteilor bogate.

Clăcașii de odinioară, risipiți în șapte sate de pe malul Birladului, au întemeiat, pe moșiile de odinioară cinci gospodării agricole colective, iar belșugul a intrat în viața oamenilor de pe aceste locuri o dată cu cele 158 case noi, 130 aparate de radio, 3 televizoare, 5 cîmine culturale 5 biblioteci, un cinematograful sătesc...

Căcașii de odinioară, risipiți în șapte sate de pe malul Birladului, au întemeiat, pe moșiile de odinioară cinci gospodării agricole colective, iar belșugul a intrat în viața oamenilor de pe aceste locuri o dată cu cele 158 case noi, 130 aparate de radio, 3 televizoare, 5 cîmine culturale 5 biblioteci, un cinematograful sătesc...

Căcașii de odinioară, risipiți în șapte sate de pe malul Birladului, au întemeiat, pe moșiile de odinioară cinci gospodării agricole colective, iar belșugul a intrat în viața oamenilor de pe aceste locuri o dată cu cele 158 case noi, 130 aparate de radio, 3 televizoare, 5 cîmine culturale 5 biblioteci, un cinematograful sătesc...

Pe unii din ei i-am întîlnit de cum s-a inserat, la cîminul cultural, la film. Alții veniseră să împrumute cărți noi de la bibliotecă. Și firul vorbeii s-a depănat pînă tîrziu, în noaptea.

Comunistul Gheorghe Doru, brigadier la brigada a II-a de cîmp de la G.A.C. Dragalina, este unul din cei mai frecvenți cititori ai bibliotecii. Pe fișa sa figurează multe lucrări agrotehnice: „Cultura cartofului”, „Principalele reguli agrotehnice” etc., dar despre una din ele comunistul Gheorghe Doru mi-a vorbit în mod deosebit:

— În primăvară noi am plantat pe o suprafață de 8 ha. puiești de meri, peri și pruni. E pentru prima oară cînd se încearcă așa ceva prin partea locului. Nici eu, nici ceilalți colectivizști nu aveam experiență în această direcție. E drept că am folosit multe din indicațiile tovarășului inginer agronom, dar pentru mine cartea „Sfaturi pentru cultura pomilor”, pe care mi-a recomandat-o tovarăsa Petcu, a fost, aș putea zice, de căpătîii.

Curînd, după ce întunericul înserării a coborît peste sat, freacățul din curtea cîminului cultural s-a potolit pe nesimțite. A început filmul... În bibliotecă am rămas doar cîțiva: bibliotecara, comunistul Gheorghe Doru, Ion Chetrone, îngrijitor la pășări, socotitorul Gheorghe Mustăță și tînrul colectivist Vasile Munteanu, care abia a implinit 16 ani.

— Noi am văzut aseară filmul — grăi brigadierul Doru, rupînd tăcerea care se așternuse de cîteva clipe.

Discutînd cu el, în minte mi-a venit imaginea tristă a anilor de împilare și înrobire din timpul regimului burghezo-moșieresc cînd întunericul neștiinței și mizeriei înghițea și satele, și casele și oamenii. De acest întunerice își amintește și Ion Chetrone, harnic crescător de păsări.

FRISA de CITITOR

— Orbecăiam atunci prin întunerice și noroaie ca niște citițe — își începu el vorba. — N-aveam nici după ce bea apă! De citit vreo carte, nici pomeneală. Unii abia știau să se iscălească, iar alții nici citit. Așa am trăit și eu în vremurile alea negre. Acum, viața noastră-i alta. Colectiva ne-duce belșug și cu cit muncim mai bine, ne sporim bunăstarea. Și cartea ne este prieten de mare ajutor în munca fiecăruia dintre noi. Eu am în grîdă 600 de pui din prima noastră „recoltă”. I-am crescut, cum s-ar zice, după carte. Da, după cartea „Creșterea puilor fără cloșcă” și altele la fel, pe care mi le-a dat tovarăsa Petcu, încă de cum s-a desprîmăvurat. Și tare mai sint lumoși pușorii mei!

— Asta-i adevărat — întărește brigadierul Doru. — Dar tovarășul Chetrone nu a destăinuit tot „secretul”. În nopțile acelea reci de aprilie, cînd nu mai conțeneau ploile, el a dormit noaptea de noaptea, acolo, în cîmp, la crescătorie. Iar la miezul nopții și spre ziuă, cînd frigul amenința viața puilor, Chetrone făcea focul...

Comunistul Gheorghe Doru a vrut să-și continue vorba începută, dar colectivul Chetrone l-a între-

rupt, schișind un gest de apărare parcă:

— Lasă asta!... Mai degrabă să vedem ce-a învățat prislea asta, al nostru, din cărțile pe care le-a citit.

Și „prislea”, colectivul de 16 ani, începu să ne vorbească — mai înfii domol și întrerupt, apoi vijelios ca o apă de munte — despre eroismul legendar al lui Pavel Vlașov, despre uriașa bătălie pentru reconstrucție din paginile romanului „Cimentul” de F. Gladkov, despre minunatele „Povestiri de pe Don”, preludiu al marii epopei „Donul liniștit”.

— Luna trecută — intervine bibliotecara — i-am împrumutat și o lucrare agricolă, legată de sectorul unde lucrează, grădina de legume: „Recoltarea legumelor”.

— Am citit-o și multe învățăminte am desprins din paginile ei — mărturisii colectivul Vasile Munteanu. În seara asta am venit — se adresează el bibliotecarei — să-mi împrumutăm alte cărți despre cultura legumelor.

Intr-un tîrziu, cînd colectivul din comuna Dragalina s-au risipit în noaptea pe la casele lor, am reasezat în fișier mînunchiul de fișe de cititor, aceste mici „Ierestre deschise” către sufletele, aspirațiile și preocupările oamenilor noi ai zilelor noastre.

CORNELIU DIMA

Stă de lemn... Condurache

Nu există vîntor fără pușcă, pescar fără undiță, și nici cîmin cultural fără director. Dar director fără activitate există. Există în comună Mogoșești, regiunea Iași. Ajungînd aici la vreme de seară, văzui în fața cîminului cîțiva tineri, care discutau aprins între ei:

— Ce bine ne-ar prinde ca după o zi de muncă să asistăm și noi la o activitate plăcută, la cîmin.

— De cîte ori viu și văd lacătul asta la ușă, mă gîndesc cu ciudă că nu-s Ali Baba să-i pot striga: „Sesam, deschide-te!”.

— Degeaba vine sacul la moară, dacă moara stă de lemn Tănase!

— Mai bine zis, de lemn... Condurache! (Așa-l cheamă pe directorul cîminului).

— Și cînd te gîndești, continuă unul cu năduf, că-n urmă cu trei luni jumătate cîminul avea ceva activitate: cor, echipă de dansuri, formație de teatru...

— De avut, a avut.

Toate la... timpul trecut. Ah, istoria! Cui nu-i place istoria? Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul...

— Mi se pare că l-ai uitat pe Vlad Țepeș. Sau nu-ți place țepeșă... criticii?

— Bine-ar fi ca o țepeșă din asta să-l nimerească și pe directorul nostru.

— El e primul vinovat că stă cîminul necușat, dar nici nu prea-i ajutat — răs-punse un altul. Cădrele didactice și ceilalți salariați din comună rar cînd vin pe la cîmin. Unii, cică,

nu-s chemați, alții, că-s prea ocupați, iar vreo patru fac naveta și nu-i prinzi nici cu...racheta!

Cum stam așa și ascultam, hop și directorul cîminului:

— Am onoarea să mă prezint: Constantin Condurache...

— Ne pare bine de cunoștință. De altfel, vă cunoaștem mai dinainte și după nume și după... lacătul de la ușă. Acum, o să vă cunoască și cititorii noștri. Și ei st cei în măsură să ia măsuri!

PETRE POPA

Toastul unui colectivist

Cît erau de încăpătoare o-
daile și curtea lui Nicolae
Brădescu, tot n-ar mai fi stri-
cat o leacă de loc. Nu de alt-
ceva, dar ca să se simtă mu-
safirii și mai în larg. Musafiri
erau destui. Toți bucuroși din
cale-afară. În duminica aceea
soții Brădescu, colectivști din
Cristian, raionul Sibiu, serbau
o zi deosebită, 15 ani de la că-
sătorie. Dacă cei invitați la
sărbătorire ar fi venit numai
cu nevestele și cu copiii, mai
treacă-meargă: ar fi rămas
destul loc în curtea lui Bră-
descu pentru încă pe atîția.
Dar vedeți dumneavoastră că
lucrurile s-au complicat pu-
țin: sora lui Nicolae Brădes-
cu, Lenuța Gabor și soțul său,
amîndoi muncitori în Sibiu,
au intrat pe strada cea nouă

a colectivștilor (apoi pe poar-
ta mare a casei sărbătoriștilor)
pe o motocicletă „Jawa”. Ion,
fratele lui Nicolae, de la Fa-
brica „Amylon” a venit cu
un „Ijeu” cu ataș (pentru că
mai are omul și un copil).
Un alt frate, Petru, șofer de
autocamion, a venit cu nevas-
ta, Cornelia, textilișta la „Mă-
tasea roșie” din Cisnădie și
cu fetei, într-o mașină mică.
Petrecerea a început devre-
me și a continuat pînă tîrziu
în cîntecele și veselia meseni-
lor, în melodiile radioului sau
ale picup-ului. Belșugul și ve-
selia asta nu mai miră acum
pe nimeni în comună. Orice
colectivist harnic își poate în-
gădui asemenea petreceri.

Brigada legumicolă condusă
de Brădescu a adus nu-
mai anul acesta gospodăriei a-
gricole colective venituri cu
mult peste 80.000 lei. Pînă în
prezent familia lui are peste
590 zile-muncă. Anul trecut a
primit pentru zilele lucrate în
gospodărie, 6.300 lei bani ghea-

ță, 1.300 kg griu, 90 kg zahăr,
ca să nu mai înșirăm cantită-
țile de orz, cartofi, brînză și
celelalte. Înfloresc gospodă-
ria colectivă, înfloresc și gos-
podăriile personale ale colec-
tivistilor. Frumoasele sale case
pe care și-a construit-o în pri-
mii ani de muncă în colecti-
vă, Brădescu i-a adăugat an
de an instalația de lumină e-
lectrică, o bucătărie de vară,
apoi și-a construit un grajd
pentru vacă un coteș mare
pentru păsări Treptat-treptat
a ajuns omul să trăiască, după
propria-i expresie: „ca la stat-
tut”.

Veselia era în toi. Deodată
Nelu, unul din puzderia de
nepoți, l-a întreat așa pe
neșteptate pe Nicolae Bră-
descu:

— Unchiule, te rog să nu te
superi, dar spune-mi ce semn
ai matala pe buza de jos?

— Ce semn e asta? Ehe,
nepoțele. E o poveste cam
lungă, din care după cum
vezi a rămas doar semnul...

Cu ce să-nceapă mai întii?
Cu copilăria fără copilărie?
Cu palma grea a chiaburului
Dancă din Rășinari? La dra-
cu cu toate spurcăciunile tre-
cutului! Mai bine să-i spună
despre ziua cînd a primit nă-
mint, cînd s-a simțit întia
oară om întreg. Să-i spună a-
poi de clipa cînd a semnat ce-
rerea de primire în colectivă.
Și despre toate acestea i-a
povestit copilului, în atenția
celorlalți.

— Numai despre semnul de
pe buză nu mi-ai spus — ob-
servă nepotul.

— Ei bine, iacă îți spun.
Eram ceva mai răsărit decît
voi cînd slugăream. Semnul
face parte din „plata” pe care
mi-a fost dat s-o primesc pen-
tru truda grea pe pămîntul
chiaburului...

Văzînd mohoreala ce-i cu-
prinsese pe meseni — toți du-
seseră o viață grea și amărită
— bătrînul Brădescu continuă
voios, ridicînd paharul:

— Dar nu merită nici să
ne-ntoarcem cu gîndul la tre-
cutul urît. S-a dus și nu se
va mai întoarce. Să închinăm
paharul pentru viața noastră
frumoasă de azi și pentru
partidul drag care ne-a învă-
țat și ne învață cum s-o fău-
rim. Să ridicăm paharul pen-
tru patria noastră înfloritoa-
re, pentru izbînzile și frumu-
seșile de miine ale socialis-
mului!

I. ARISTON și T. ALPIN

Un grup de colectiviste din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Galați, cumpărînd țesături de la cooperativă

În prag de toamnă. la o COOPERATIVA de CONSUM

Pe șoseaua Galați-Liești circulă zilnic zeci de autocar-
uloane. După încărcătură ghicești ușor de unde vin și unde
se duc. Unele aprovizionează magazinele comunei Liești
cu mărfuri industriale, iar altele orașul Galați cu produse
agroalimentare.

În fața magazinului „Metalochimice” s-a oprit un autocamion. Din pragul magazinului
gestionarul Roman Gula zîm-
bește mulțumit. Sosiseră mărfurile pe care le comandase: mașini de cusut „Ileana”, bi-
ciclete, tablă galvanizată, cuie și diferite unelte agrico-
le. În Liești, ca urmare a creș-
terii veniturilor colectivștilor,
pe notele de comandă ale
gestionarilor apar mereu
mărfuri noi cerute în cantități
sporite.

Pînă la deschiderea maga-
zinului universal mai rămăse-
seră doar cîteva clipe. Oame-
nii se adunaseră și priveau la
produsele din vitrină. Printre
ei se afla și o fetiță de vreo
șapte ani. Privirea ei se opri-
se pe o uniformă școlară. Mi-
cuța Mariana va păși în cu-
rînd pragul școlii, iar mămica
ei se îngrijește să-i cumpere
uniformă. Spre bucuria Mari-
anei, care ardea de nerăbdare
să vadă cum îi vine uniforma
școlară, gestionarul Marin
Axente deschise magazinul.
Am lăsat-o pe Mariana emo-
ționată și fericită să-și probe-
ze uniforma și m-am îndrep-
tat spre unul din raioanele
magazinului.

Semnificativ pentru schim-
bările petrecute în ultimii ani
în viața locuitorilor comunei
este faptul că la raionul texti-
lele gestionarul Marin Alexan-
dru a depășit planul de vin-
zări pe luna iulie cu 5.000 de
lei, iar la raionul de încăl-
țăminte, gestionarul Ioan Ni-
colae a realizat în aceeași
lună o depășire de 16.000 de
lei.

Mulți cumpărători vin zilnic
și la magazinul de menaj. Pe
Toma Enache l-am găsit cum-
părînd materiale necesare
pentru introducerea luminii
electrice în locuința sa, iar
pe Vasile Susan cînd făcea
plata unui contor electric
care, în urma ultimei reduceri
de prețuri, s-a ieșit cu mai
bine de 150 de lei.

— De cînd s-au redus pre-
țurile la articolele electro-
casnice — a spus gestionarul
Spiru Enache — am vîndut
peste 250 de prize, 4 contoare
electrice și sute de metri de
cablu. De altfel, gestionarul
Spiru Enache și-a realizat
planul anual încă de pe acum.

Cooperativa din comuna
Liești mai are și alte unități:
magazin cu vînzări în rate
(mobilă, aparate de radio,
motociclete), două magazine
alimentare și altele. Peste tot
e afluență de cumpărători.

Cooperatorii fac propuneri

L-am rugat pe președintele
cooperativei, tovarășul Lovin

Speranța, să ne spună cîte
ceva din activitatea consiliu-
lui de conducere.

— Munca noastră — a în-
ceput el să povestească —
are două aspecte: unul de a
asigura o aprovizionare per-
manentă a magazinelor cu
mărfurile necesare oamenilor,
ținînd cont de cerințele lor și
de sezon și altul, de a trimite
orașului cît mai multe pro-
duse agro-alimentare.

Noi dăm o mare atenție ce-
rințelor cumpărătorilor. Pentru
a cunoaște bine aceste ce-
rințe, fiecare gestionar are un
caiet „pentru studierea cererii
de consum”. Aici, cumpără-
torii notează mărfurile dorite.
Cînd se face nota de coman-
dă, gestionarul ține seama de
aceste însemnări. În același
scop consiliul de conducere
organizează și consătuiri cu
cumpărătorii. La consătuirea
care a avut loc în luna au-
gust, de exemplu, gospodina
Maria Rotaru a atras atenția
asupra necesității aprovizio-
nării cooperativei din vreme
cu borcane, butoaie, sticle și
dopuri, deoarece a sosit vre-
mea conservării legumelor.
Colectivistul Tănase Ciuntu a
arătat că ar fi bine dacă s-ar
aduce mașini de spălat și
aragaze.

Pe trimestrul II — a conti-
nuat președintele — magazi-
nele cooperativei au fost a-
provizionate cu mărfuri indus-
triale în valoare de 2.250.000
lei, iar volumul desfacerilor
a ajuns la 2.124.675 lei. Nu-
mai în cursul lunii august
s-au vîndut mărfuri de 670.000
lei.

Cumpărători, dar și vînzători

La cele două centre de a-
chiziție ale cooperativei întîl-
nești în fiecare zi colectivști
care aduc spre vînzare în-
semnate cantități din produ-
sele ce le prisosesc. Prin a-
ceasta, ei răspund așa cum
se cuvine la grija muncitorilor
de la oraș care le trimite
produsele industriale de care
au nevoie.

— În afara produselor vin-
dute pe bază de contract,
colectivistii mai dispun de în-
semnate surplusuri de griu —
spune achizitorul Marin Han-
giu — pe care doresc să le
valorifice pe calea achiziții-
lor.

Numai în perioada 1 iulie—
15 august colectivștii au va-
lorificat prin cooperativă
83.000 kg. griu, 113.000 kg. le-
gume și fructe, 213 kg. miere
de albine, peste 14.000 bucăți
ouă și alte produse. Printre
cei mai activi valorificatori se
numără colectivștii Ghiță N.

Lupoaie care a vîndut 500 kg.
griu, 460 kg. fasole și 600
bucăți ouă; Cristian Tănase
care a valorificat 800 kg. po-
rumb, 200 kg. griu și 300 bu-
căți ouă. Crescînd păsări mai
multe în gospodăria perso-
nală colectivistul Maxim Tă-
băcaru a putut vinde coope-
rativei 800 bucăți ouă în pe-
rioda amintită. Asemenea
exemple pot fi date cu zecile.

★

Magazinele cooperativei din
comuna Liești sînt din ce în
ce mai bine aprovizionate cu
mărfuri de calitate și în can-
tități sporite. În același timp
colectivistii valorifică prin
cooperativă tot mai multe din
produsele ce le prisosesc.

MARIA CHIRULESCU

CU TINE

M-ai smuls din milul jalei ce mă-nghițea odat'
M-ai scos apoi la soare și pe pămînt curat.
M-ai învățat să-mi dăltui și casa și uzina...
Neobișnuitu-mi ochi cu largul și lumina
Clipca la început, dar l-am ținut deschiis
Spre ținta ce-o văzusem pe vremuri doar în vis.
Și iată-mă-ndrumat de tine către toate —
Rivniî în loc de casă să-mi construiască palate.
Și-am strîns întreg pămîntul, aproape, în tarlale,
Am tras văzduhu-n sonde și-n coșuri de furnale
Și am întins cît zarea pe plaiuri carpatine
Lungi fire de lumină și-o salbă de uzine.
Cînd visurilor da-vom deplină intrupare
Mi-oi rezima-ncet tîmpla de comunista zare
O clipă doar, și-oj merge cu tine mai departe
Partid al meu, căci visu-mi n-are sfîrșit, nioj moarte!

FLORIAN SAIOC

Magazinul cu autodeservire din comuna Miercurea Niraj, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară

LELEA ANICA

DIN CARNETUL SCRITORU

Gospodarii din Țibucani

De la Iași pînă în satul Dorobanți unde aveam a mă interesa de o femeie și jumătate, precum l-a mers vestea lelei Anica, nu-i cale de bătut cu pasul mai mult ca la un ceas. Am pornit într-acolo, nu de mult, într-o după-amiază de august, tînd-o mai de-a dreptul prin cartierul Țicăului și urcînd cîntinel dealul Șorogariilor, pentru ca o dată ajuns sus în strada Moara de vînt, să cotesc pe mina stîngă și să apuc la vale pe șoseaua ce duce pe lingă pădurea de la Ciric, spre Aroneanu și mai departe.

Mal era încă destul pînă să se lase inserarea și din pricina asta drumul era umblat de căruțe și camioane, unele întorcîndu-se cu deservitul de la țîrg, altele înaintînd spre Iași, cu coșurile burdușite de legume și fructe. Ici-colo, de pe coșurile șesului îmbrăcate în verde cu proaspătă și mătăsoasă otavă, se încărca din căpițe finul, iar pe costișa islazului, privegheată de un vîcar încălărat pe un roib rotund ca un pepene, păștea o cireadă de vite.

Mi-am iuțit pașii și, nu țirzie vreme, trecînd de opusul unui vechi țaz pe al cărui mal se zăreau ghemuși, colo și colo, după rogozuri, pescari cu undița, am ajuns, în sfîrșit, la Dorobanți.

Satul, întins pe greabănul și pe coasta unui deal împodobit cu salcîmi, cu nuci și cu vișini, nu numără mai mult ca la trei sute de gospodării. După frunzișul copacilor și al livezilor, și se înfățișează mai pretutindeni case noi, ochioase, cu pereți dalbi de nuanța candelor, cu cerdacuri dinainte, spre ulițe și cu acoperișuri balane de tablă sau de țigla, ceea ce face de îndată dovada unor țărani colectivști înzestrați cu sîrguință și plini de chiverniseală. Numai din loc în loc, parcă aducînd aminte de anii grei ai unor apuse năpaste, și se arată privirilor cite-o bujdă de casă bătrînească, povîrnită într-o parte ori sprijinită în proptele.

Sînt sălașuri de foști nevoiași peste care, în urmă cu 17 ani și ceva s-a năpusit schilodind cu loc și cu obuze, pîrjolul hitlerist — lămurește un localnic cu care intru în vorbă.

Puși pe neostenită rîvnă, sătenii din Dorobanți sînt hotărîți să dea comunei lor o înfățișare demnă de viața nouă pe care o trăiesc. Pe acest făgaș al bunăstării, îndrumați și ajutați de către partid, ei au dobîndit o seamă de biruințe, intrînd aproape cu toții în gospodăria colectivă și prinzînd astfel zi de zi, noi puteri cu care să-și însorească felul de trai. Din capul locului, pe drumul acesta către bunăstare și belșug, pilduitoare le-au fost cuvîntul și fapta unei femei din sat, Anica lui Gheorghe Zaharia, înția comunistă din Dorobanți. Aceasta, fiică a unor plugari pricâjiți de loc din Stolniceni-Prăjescu din părțile Pașcanilor, s-a statornicit în Dorobanți îndată după căsătorie, unindu-și viața cu cea a unui țaran care, pe lingă în-deletnicirea plugăriei, știa să cînte oleacă din scripcă, mai sclipuind astfel, de pe la nunți, cumetrii, cite un gologan pentru cele de trebuință. Nu aveam însă împreună nici măcar un hectar de pămînt și, ca să astupe gurile celor nouă copii care le cereau de mîncat și îmbrăcat, soții Zaharia nu mai știau încotro să apuce. De sărăcie, de necaz și înimă rea, lelea Anica a apucat să blesteme și a prins, puțin cite puțin, a-i cîrți și a le spune pe șleau celor de la primărie, și de la postu de jandarmi din sat, dîndu-le în vileag toate făcădelegile. Uneori, se ducea la Iași cu cite o sticlă-două de lapte, rupt de la gura co-

piilor, și stînd de vorbă cu muncitori obidiți ca și ea, a aflat cum tot răul abătut asupra celor ce trudeau, venea din partea stăpînirii, a burjuilor și a cămătarilor, a celor ce aveau moșii și fabrici.

După un timp, așa cam pe la începutul războiului criminal dezlănțuit împotriva Uniunii Sovietice, lelea Anica, stătuată de către comunisti, a prins să deslășoare o tot mai intensă și mai organizată muncă politică, ducînd la îndeplinire diferite sarcini încredințate de cei cu care era în legătură. Aproape în fiecare zi ea venea la țîrg cu bidoanele cu lapte, întorcîndu-se însă acasă cu teacuri de manifeste comuniste pe care le răspîndea prin satele învecinate.

Din ura față de cîmpitorii fasciști și din dragostea pentru o viață ca lumea, s-a născut în ea dorința fierbinte de a deveni comunistă. Și, povățuită de cei cu care activa loialtă, ajutată de aceștia, a devenit comunistă. Retragerea crîncenă a puhoiului hitlerist peste satul Dorobanți, a găsit-o la datorie. Lămurindu-și conștiința să nu părăsească satul, cultivînd în ei nădejdea în victoria forțelor patriotice din țara noastră și înfrunzînd gloanțele și schijele azvîrlite de naziști asupra satului, în iarna vrămașă a anului 1944, ea a salvat viața a numeroși copii.

— Era un puhoi nebun, istorisește ea cu înlăcrimare. Tocmai îmi îngropasem un copil de fiică în omătul din ogradă... Am fost rămas, din nouă copii cîți am avut, cu numai doi băieți și două fete. Peste noi, plouau cu nemiluita ghiulele, ardeau casele, se năruiau; țin minte cum nevasta lui Vasile Zaharia a fost sfîrtecată lingă prispă, cu cobilița în spate, cum se ducea săraca, la apă, că aducea apă cu coromîsla. Eiau numai răcnete și plîsete, numai lume calicată peste tot...

Fără însă a-și pierde cumpătul, lelea Anica a adunat la repezeală copiii care țîpau pe hudîță, încercînd să-i ogoarie. Cu vreo douăzeci de copii aciuți în casă, a găsit-o înțiu ostaș sovietic ajuns în satul eliberat de către unitățile Armatei Sovietice. În zilele ce au urmat, împreună cu soldații sovietici, după ce între timp nemții îi dărimaseră și propria ei casă, Anica lui Zaharia a instalat în ogradă o mitralieră și, dîndu-le la mîna servanților benzi cu cartușe, a devenit, dintr-o simplă țărăncă ce era, o adevărată femeie-ostaș...

De-atunci s-au scurs mai bine de 17 ani, însă nu a existat acțiune în sat, întreprinsă de comunisti, la care ea să nu contribuie din toată inima și cu toată strădania.

Anica Zaharia a fost cea dintîi care s-a înscris în colectivă și a muncit zi și noapte, lămurînd și convingînd lumea să se unească în marea familie a gospodăriei. Pentru vechile ei merite din timpul anilor crînceni ai războiului, ca și pentru inimoasa ei activitate obștească depusă în anii regimului nostru democrat-popular, ea a fost decorată, în 1959, cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei, cu Ordinul „23 August” clasa V-a, iar în 1961 cu medalia „A 40-a aniversare a Partidului Comunist din România”.

Consătenii țin la ea ca la o mamă, fiindcă în ciuda celor 61 de ani ai ei, tot îi mai ajută cu îndemnul, stăruința și cu fapta, după putere, la buna gospodărire a treburilor satului.

Cu drept cuvînt, cei din Dorobanți spun despre ea:

— Lelea Anica? O femeie și jumătate!

Din șoseaua mare, drumul cotește înspre părțile Neamțului, către satul în care avem a merge.

Într-un trecut nu prea îndepărtat, numărînd cam la cel mult trei sute de fumuri și împovărat cu țărani trudecnici, tare puținte la stare, deși roboaci și hapsini după treabă, cu acareturi hirbuite prin ogrăzi, cu case obosite de bătrînețe, Țibucanii erau un sat în care — mai ales toamna, cînd se țineau lanț ploii din cele putrede, și iarna, cînd se zideau troiene — nu se încumeta să răzbată nici dracu.

Gîndind la stările de lucruri de-atunci, am ajuns deunăzi, sus pe muclea dealului. După ce-am lăsat în urmă pădurea, ochii mi s-au ațîntit, plini de uimire asupra livezilor din vale.

Povestea aveam s-o aflu, nu țirzie vreme apoi, toarsă fir cu fir din gura unui colectivist.

— Uite, — porni a ne istorisi acesta — un bărbat subțiratic, cu ochi albaștri și cu mustața abia înfirată, neagră — făcîndu-ne loc undeva pe cerdacul colectivel, sub o palmă de umbră. — Acum, uite, totu-i simplu și clar ca două boabe de rouă!

Și porni a ne spune cum aici, în această comună „am intrat 44 de familii la unire, price, exact la 28 octombrie 1952. Și dacă ne-am întemeiat noi în de noi, ne-am jărit și ne-am fiert destul la începutul începutului, cînd eram numai ațîția și aveam doar 72 hectare de loc; acum ce mai vorbă lungă, am înrodit tot pămîntul, ne-am îmbrăcat silințele cu roadă și lacă, an de an, am ajuns să fim în colectivă 800 de familii. Altfel se vede zugrăvit satul nostru: sîntem milionari! Avem ca

la șase milioane, dacă socotim toată averea noastră obștească”.

Ascultîndu-l, sîntem cu luare-aminte nu numai la vorbe, ci și la gesturi, fiindcă, depănînd povestea, omul tot împunge aerul cu degetul și mereu ne arată:

— Colo, ia, unde-s stîlpii celei, și uzina electrică. Colea, și școala. Avem destule cadre didactice! Des-tule, aici unde odinioară n-ar fi călcat picior de învățător!

Și ne tot arată clădirii zidite trainic — cinematograful, creșa, grajdurile gospodăriei colective, silozurile pentru furaje. Apoi, cirezile de vite de pe costișa din dreapta, ocoalele oilor de la stînga, crescătoriale de păsări și de porci, și toate celelalte roade ale strădăniei lor comune.

Dînd viață sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., cu privire la dezvoltarea șepelului, colectivștii din Țibucani pun și ei mare preț pe zootehnie, ramură atît de bănoasă. Ferma lor de vaci cu lapte numără 214 capete — la o suprafață arabilă de numai 1.180 hectare.

Despre cum îngrijesc colectivștii țibucăneni vacile cu lapte, stă cu mărturie următorul fapt.

În primăvara lui 1960, gospodăria a cumpărat de la un țaran cu gospodărie individuală o vacă brună, cu 2.200 lei. Bine îngrijită și furajată, această vacă a dat într-un an 2.050 litri de lapte, din a căror vinzare, prin I.C.I.L., s-au încasat 2.871 lei. Dar vaca a fătat între timp și un vițel. Din vinzarea tău-rașului la O.R.A.C.A., s-au obținut încă 1.300 lei. Deci, într-un an, de pe urma unei singure vaci (scăzînd

costul ei) s-au 2.000 lei.

Despre faptul delegații unități liste din regiuni jul unui mare se

Țibucănenii, f niștii, știu a va de loc. Terenul ocupa o bună punerea comi Mattei, președin plantat 100 he than, al căror riei venituri di moase. S-a n acest an, și pla 20 hectare.

Raportul prez Gh. Gheorghiu- al P.M.R. din. 3 subliniază însa pentru mărirea Traducînd în v dului colectivșt tru irigări o si tare cultivată boabe. Tot în l prînze în Rapo rirea cu încă 7 ței cultivate cu

Prin liniștea undeva, venind depărtării, se două autocamii

— Aie noastră colectivistul. — camdată, dar cite am avut la mă că ne-am aș pune la so rete sînt în se stăm aici pînă

Privim cum c tează cu zor n drumul ce disp milor tineri, o zona verde. A rea, observăm dintre livezi c surid galeș și acoperișurile l idblă bălană, înveselite care cheșe grădiniș lene de radio. vine a crede c ani, aici, în a oară anonimă, atîtea radica spornice înnoi așezarea în cc O comună cu tivă năzuind c valoarea zilei- comună cum meni pe toate

Și la Iașnița, sala căminului cultural era plină ochi. Aici însă „actorii” nu mai aveau trac. Se obișnuiseră cu rumoarea plăcută a sălii înainte de ridicarea cortinei încă de la primele spectacole date la clubul lor din strada Kogălniceanu. Iar cu reacțiile publicului cămine- lor culturale erau deja familiarizați de cînd cu „turneele” la Șimnic, Bucovăț, Braniște. Peste tot pe unde îl precedase fama locurilor frum-tase obținute de brigada artistică și de dansatori la faza orășenească a celui de al VI-lea concurs, l-au întîmpinat săli pline. Dar mai era un motiv. Și la el se gîndeau Du-mitru Iana, Pavel Cioroianu și Du-mitru Gherase, așteptînd lunecarea cortinei, care va dezvălui că strun-garul, sudorul și planificatorul au nu numai destoinicie profesională, ci și talent de actori. Spectatorii erau dornici să-i cunoască pe cei care făuriseră semănătorile, sapele ro-tative, grapele stelate și celelalte utilaje moderne purtînd emblema fabricii „7 Noiembrie”, care lucrează pe ogoarele lor.

Legăturile dintre muncitorii de la „7 Noiembrie” și țărani muncitori cărora le sînt destinate produsele fabricii, nu se rezumă numai la în-țînirile de la căminele culturale sau la spectacolele date de săteni la clubul muncitoresc din Craiova. Ca mărturie pentru succesele obți-nute în munca lor de zi cu zi stau și scrisorile de mulțumire primite din partea gospodărilor agricole

de stat, gospodăriilor colective și S.M.T.-urilor. Important este însă faptul că produsele nu sînt aban-donate o dată cu terminarea fini-sajului și cu ieșirea lor pe poarta fabricii. Urmărirea comportării lor la locul de muncă și nu numai pe ban-cul de încercare, a dus la rezul-tate prețioase care se adaugă aten-ției colectivului pentru continua ameliorare a calității tuturilor celor 13 tipuri de utilaje care iau dru-mul ogoarelor patriei.

La Birca s-au înfîlșit tehnicienii și mecanizatorii din întreaga Olte-

le mărește cătorora, fiir de brazdă, au fost co „Ne buc mire pe c inginerul t — Dar cec cînd izbului deficiențel După ce a gărele de la grapa s te des, cu tic, am tre

FRUNTA

Discuțiile rodnice au fost un punct de plecare pentru o serie de îmbunătățiri aduse produselor fa-bricii. Anumite repere de la semă-nătoarea universală SU—29 (unul din produsele de bază de la „7 Noiembrie”) nu fuseseră dimensio-nate pentru a rezista perfect con-dițiilor de lucru din regiune. Se întîmpla să se mai rupă spițele de la roți sau chiar cite o osie. După constatare s-a întocmit un plan de măsuri tehnico-organizatorice care a și fost pus în aplicare. Acum osi-le primesc un tratament termic care

tor repere plastică, r tine”. E, t a colectivi rea realiză pentru fmi Cînd pa citorii, teh ror întrep dusele lor ceriri ale crul a fos brie”. Ast ria remor- două axe

aproape

allat toji
e socia-
cu prile-
xpriență.
cu comu-
ce palmă
degradat
La pro-
Gheorghe
ivei, s-au
eri Ion-
gospodă-
mai fru-
it, pentru
ciresi pe

tovarășul
ara C.C.
Iulie a.c.
frigărilor
la hectar.
ile parti-
ajajă pen-
e 30 hec-
o pentru
inilor cu-
ut la mă-
suprafe-
rajere.

miezii, de
viorie a
i bizilind

lămuri-
tru de-
cărufe,
se chea-
lar dacă
ste moto-
olociclete,

ele înain-
du-se pe
mzetul po-
flanc pe
r-ne privi-
peste tot,
i pletoase,

soare, cu
roșii sau
ou clădite,
re de oa-
re cu an-
nici nu

vreo zece
ună odini-
it înăptul
ri, altele
aceasta-i
fost odală.

ărie colec-
sta să salte
45 de lei, o
alte ase-
fării.

BIENALA ARTEI POPULARE

Făurari cu "MÎINI DE AUR"

Cea de-a doua expoziție de artă populară, deschisă recent la București, oferă vizitatorilor prilejul de a admira o dată mai mult varietatea și bogăția operelor de artă izvorite din talentul popoului nostru muncitor.

În sala de sus, te întâmpină în capul scării o casă țărănească în miniatură, executată cu artă și migală de către meșterul Ion Florescu din Cîmpina. E macheta uneia din nenumăratele case arătătoare ce se înalță astăzi în satele patriei noastre, o casă cu geamuri mari, cu cerdac și cu pridvor.

Să ne oprim o clipă în fața unei carpete trimisă de la școala de artă populară din Craiova. Desenul nu înfățișează nici tradiționalele motive populare, nici păsări, nici flori. Pare gândit anume pentru noile case de tipul aceleia care se află în miniatură, aici, în imediată vecinătate. E un peisaj industrial. Cîteva sonde profilindu-se pe cerul înalt. Într-un colț, pe verdele închis al ierbii, în tonuri de galben-auriu, este brodată secera și ciocanul!

Privești o clipă în stînga carpetei și de-a lungul peretelui se desfășoară panoramic costumele naționale rînduite pe regiuni. Argeș, București Ploiești, Bacău, Suceava, Maramureș... O simfonie de nuanțe și culori! Geniala paletă a artistului născut pe plaiurile Mioriței! Nu știi în fața cărui exponat să te oprești: a costumului femeiesc executat de Maria I. V. Coșoiu din Năruja-Galați, ori a cojocului trimis de

pe meleaguri sucevene, din comuna Frătăuții Noi de către Elisabeta Sirețchi? Ce să admiri mai întâi? Fota de Breaza executată de Filofteia Tucă, ori fața de masă brodată de Maria Popa din comuna Luduș, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară?

Iată însă că străbătînd expoziția, îți înțelegi exponate dinaintea cărora sentimentul de admirație se îmbină cu surpriza și cu mîndria. O maramă argintie are ca desen decorativ secera și ciocanul brodate în aur! Pe o altă maramă, brodată cu fir de culoarea carminului, sînt țesute slovele: „Trăiască 23 August!” Sculptura lui Dumitru Viscol din Obreja-Oltenia înfățișează nava cosmică în care se vede figura lui Gagarin!

Și așa încet, încet trecînd dintr-o sală în alta, oprindu-te în fața unui exponat sau a altuia, admirînd operele făuritorilor cu mîini de aur, ajungi la o constatare, la o concluzie care se cristalizează din ce în ce mai limpede: artistul popular dă astăzi o nouă strălucire tradiționalele motive naționale, îngeminîndu-le cu o măiestrie ce își are rădăcinile în prefacerile anilor noștri. Artistul popular contemporan caută noul! Îl caută și-l găsește cu ușurință în viața de astăzi. Iar opera lui apare ca un imn închinat partidului, făuritorul vieții noi, înfloritoare, de pe întinsul patriei noastre.

M. DJENTEMIROV

STRATI

Iar roțile —
ite la capătul
sau spițele —
lificate.
rile de mulțu-
mim — arată
tru Preoteasa.
e satisfacție e
dărtăm cauzele
te pe teren.
ă înlocuim la-
rotativă și de
se uzau foar-
material plas-
sirea mai mul-

loarelor. După o muncă încordată,
plină de dăruire, după zeci de probe,
s-a ajuns de la vechile prototipuri greoaie și de capacitate redusă, la o cisternă cu un aspect modern, ușor de manevrat, cu o capacitate sporită și, în plus, cu economisirea a peste 400 kg. oțel laminat pentru fiecare bucată.

Muncitorii întreprinderii angajați în întrecerea socialistă sînt tot ația luptători pentru calitate, pentru prestigiul mărcii fabricii, dornici de a trimite țărănilor muncitori mașini mereu mai bune. Iar

mereu printre cei mai buni. Dar parcă anul acesta s-a întrecut pe sine. De ce? Mihai Țenea, Dumitru Ioviță, Puiu Ghelaru și ceilalți tineri din echipă, pe care i-a invitat acasă la un pahar cu vin (cu ocazia absolvirii clasei a 8-a la școală), află chiar din gura lui:

— Cînd fusesi la Orășani, de unde-s de fel, văzui o mulțime de mașini lucrate la noi. Și cînd am ajutat S.M.T.-ului la niște reparații, am găsit piese care au trecut chiar prin mina mea. Pe „roata-curea” de la tocătoare, pe butucii de la sapă și pe pinioane la semănătoare, era imprimat cite un G., semnul meu. De fel nu-s fălos, dar totdeauna am gîndit că în munca de turnător e nevoie și de nițică artă. Doar noi turnătorii dăm naștere pieselor. Iar acolo, văzînd piesele ieșite din mina mea, folosite la gospodăria colectivă a părinților și a consătenilor, m-am prins să muncesc cu și mai mare spor...

Ca Ghiță Oprea și ortacii lui gîndește fiecare om de la „7 Noiembrie”, iar gîndurile lor le vezi materializate în produsele ce ies pe poarta fabricii. Și tot despre dragostea de muncă, despre ajutorul dat muncitorilor ogoarelor vorbește și ultimul lot din cea mai cerută marfă în acest sezon, 70 de tocătoare de nutreț însilozat, model nou, avînd un randament sporit cu 20 la sută, și o greutate cu 100 de kilograme mai mică.

VLADIMIR PANĂ

UZINEI

din masă
ate și mai ieș-
ilă, o biruință
ean în împleti-
nomii cu lupta
calității.
emat pe mun-
inginerii tutu-
să aducă pro-
ultimelor cu-
ondiale — lu-
l la „7 Noiem-
it și din isto-
e pe unul și
eservirea trac-

fruntașii uzinei, tot după calitatea muncii se cunosc. Așa e comunistul Marin Țugui, turnător și neobosit responsabil cultural al sectorului turnătorie. El s-a hotărît să coboare numărul rebuturilor cu 1 la sută sub cifra admisă. (6,5 la sută). E drept, că nu s-a ținut de hotărîre pentru că le-a redus cu... 5,5 la sută sub cifra admisă. Ca dînsul e și prietenul său, comunistul Ghiță Oprea, șeful unei brigăzi de producție utemistă. Din 1957, de cînd a absolvit școala profesională a uzinei, Oprea a fost

Finețea motivelor naționale și bogăția culorilor dispuse într-o desăvîrșită armonie, lasă o impresie de neuitat celor care admira panoul cu costume oltenesti (foto Nr. 1) și bondiță lucrotă de Alexandru Iliescu din Bodești, regiunea Bacău (foto Nr. 2)

Pe fondul elementelor tradiționale de artă populară, creatorul de frumos altoiește cu măiestrie elemente luate din viața nouă a patriei noastre: pe caseta executată de Farcaș Pall din Ghindeni, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, florile stilizate încadrează un tractor, simbol al agriculturii socialiste (foto Nr. 3), iar fota și morama lucrate de Aurica Iureș și Maria Mailat din regiunea Argeș, înfățișează pe fond tradițional simbolul alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare — secera și ciocanul — și al internaționalismului proletar: — steaua cu cinci colțuri (foto Nr. 4)

Ne scriu
CORESPONDENȚII
despre:

Turma noastră de oi

Una din ramurile de producție anexe, care aduce venituri însemnate colectivității din gospodăria agricolă colectivă „Progresul” din comuna Făcăeni, raionul Fețești, este creșterea oilor. Ciobanii de la fermele de oi, pentru munca sirguincioasă pe care o depun, se bucură de multă cinstită. În întreaga gospodărie sînt cunoscuți frunțașii de aici, ca Dumitru Poenaru, Iorgu Burciu, Ene Savastel, Eftimie Stoica, Ion Mandache și alții.

Efectivul de oi din gospodăria noastră s-a mărit considerabil. El numără în prezent 3.650 capete, din care oi-mame 2.034, mioare și berbeci peste 1.000 și 600 mielule din producția anului 1961.

Pentru buna desfășurare a muncii, s-au format două ferme cu un număr egal de oi, conduse de Gheorghe Sima și Constantin Burlacu.

În planul de producție pe 1961 a fost planificat să se obțină de la fiecare oaie cîte 2,1 kg lînă, 39 litri de lapte și cîte un miel. Oile au fost duse la pășunat în bogatele pășuni dintre Dunăre și Borcea, care se găsesc în apropierea gospodăriei. Datorită îngrijirilor date cit și aplicării regulilor zootehnice printre care putem enumera monta artificială, pășunatul pe parcele în rotație și altele, atît la fătări cit și la sporirea producției de lînă și lapte s-au obținut rezultate bune. La ferma de oi condusă de Gheorghe Sima s-a obținut pe cap de oaie o producție de 2,34 kg. lînă, 37 litri lapte și cîte un miel de la fiecare oaie, iar de la ferma de oi condusă de Constantin Burlacu s-a obținut de la fiecare oaie cîte 2,3 kg. lînă, 34 litri lapte, și cîte un miel de la fiecare oaie. De la ambele ferme s-a obținut un număr de 124 miei în plus, din fătările duble. După calcule, și producția de lapte planificată va fi depășită cu 30 la sută. Conducerea gospodăriei a contractat cu statul din producția anului 1961 următoarele cantități de produse: 1.000 miei, 6.200 kg. lînă, 66.000 litri lapte. Pînă acum am predat statului, pe baza contractului încheiat, 6.700 kg. lînă, adică cu 500 kg. mai mult, 1.000 de miei și 44.000 litri lapte.

Pentru produsele predate de la fermele de oi colectivității din G.A.C. „Progresul” vor încasa suma de 530.000 lei.

CONSTANTIN FRINCU

Gospodăria agricolă colectivă din Bod, regiunea Brașov, are un puternic sector zootehnic. În fotografie: Aspect de la ferma de vaci

AVEREA OBȘTEASCĂ - IZVORUL BUNĂSTĂRII

Belșug și bucurie

Privești în jur și parcă nu-ți vine să crezi că zilele de vară se apropie de sfîrșit. Toamna o simți mai întîi în mirosul îmbietor de poame coapte, o vezi în culoarea porumbiștilor, în cîmpul văduvit de auriul grînelor.

Într-un asemenea peisaj m-am aflat zilele trecute cînd am intrat în comuna Gîngiova, raionul Segarcea. Dornic să cunosc această comună frumoasă m-am bucurat cînd am ajuns la sediul G.A.C. „Prietenia romîno-vietnameză”.

Într-o clipă de răgaz am intrat în vorbă cu tovarășul Alexandru Dobre, președintele colectivei. Din discuțiile purtate am aflat că în gospodăria colectivă și-au unit forțele 820 familii, care muncesc împreună 2.408 hectare. De la cca. 100 mii cit era la început, fondul de bază a ajuns astăzi la 2.320.000 lei. Comuna este complet colectivizată. An de an colectivității obțin recolte tot mai mari. În mod simțitor

de 34.827 lei, mai mult cu 23.567 lei decît s-a realizat în anul 1960.

Vizitînd sectoarele gospodăriei, vorbind de una și alta, despre cîte au de gînd să le realizeze, despre rodul de pe cele 100 hectare însămințate cu porumb irigat și veniturile ce le vor obține de la cei 55 de stupi, despre cele 26 hectare de grădină, am ajuns și la o brigadă de construcții. Colectivității au cu ce se mindri și în acest sector de activitate. Numai în anul acesta ei au reușit să ridice un grajd, o maternitate pentru porci, un saivan pentru oi, o puierniță, o clădire pentru administrația colectivei și un garaj pentru cele două autocamioane.

În pas cu dezvoltarea și întărirea gospodăriei crește și nivelul de viață al colectivității.

Însăși înfățișarea comunei arată că traiul celor din Gîngiova s-a schimbat — ca de altfel al tuturor colectivităților din țara noastră. Aci s-au construit o școală și două cîmine culturale noi, o casă de naștere, un dispensar și s-a renovat magazinul universal. Numai în intervalul de doi ani în Gîngiova au răsărit ca din pămînt 48 de case noi și încă ce mîndrețe de case! Astăzi bicicletele, motocicletele și mașinile de aragaz nu mai constituie o noutate pentru colectivității gîngioveni. Un număr de 210 colectivități au biciclete, iar 7 au motociclete. La fiecă pas întîlnești copii îmbrăcați în uniforme școlare. Sînt copiii colectivităților, care învață în diferite școli. Fii de colectivități din Gîngiova ca Marin Pițică și Ion Vișanu sînt ingineri constructori. Tatiana Brandibur este învățătoare, ș.a.m.d. Zeci de copii al colectivităților sînt astăzi studenți, ingineri, învățători sau mecanici.

CAROL BORA

Se culeg roșiile la gospodăria agricolă colectivă „24 Ianuarie” din comuna Tîgănești, raionul Alexandria

Un venit de peste 7.000.000 lei numai din cultivarea roșiilor

Harnică colectivitatea gospodăriei agricole colective „Tudor Vladimirescu” din comuna Macea, raionul Arad, călăuziți de Directivele celui de al III-lea Congres al P.M.R. și-au creat și un puternic sector legumicol. În această vară ei au obținut numai din cultivarea și valorificarea roșiilor un venit de peste 7.000.000 lei. Gospodăria a cultivat roșii timpurii pe 125 hectare și roșii de vară pe 50 hectare. Folosind cele mai înaintate metode agrotehnice, ei

au obținut recolte mari. Astfel pe lângă temeinica pregătire a terenurilor rezervate cultivării roșiilor, a folosirii îngrășămintelor chimice naturale și artificiale, prin grija amenajării din timp a răsadurilor în sere bine pregătite și întreținute, a plantării la timp în cîmp, ca și prin întreținerea atentă și continuă a acestor culturi (s-au făcut patru prașile și trei stropiri mai intensive), veniturile planificate au fost mult depășite. Aceste frumoase realizări au fost posibile și

datorită folosirii resurselor locale (abundente de altfel în orice gospodărie colectivă) ca folosirea tulpinelor uscate de floarea soarelui în loc de araci de lemn pentru susținerea plantelor în timpul coacerii, cit și a spalielilor de sîrmă. S-au evidențiat prin munca harnică și continuă depusă, brigăzile legumicole conduse de colectivității Petru Ardeuan, Francisc Susan și Ioan Bodoinea.

GH. ROȘCA

Sprajinim consolidarea gospodăriilor agricole colective

Comuna Sanovița din raionul Lugoj este compusă din două sate: Sanovița și Babșa. În fiecare din ele există cîte o gospodărie agricolă colectivă care se bucură de sprijinul susținut al activităților culturale din comună. Noi am căutat în primul rînd să cunoaștem temeinic planul gospodăriei și să-l popularizăm prin diversele forme ale muncii culturale de masă.

Activînd în mijlocul colectivităților, ne-am putut da seama de existența unui mare interes pentru cunoașterea situației din raionul nostru și din întreaga țară. Colectivității sînt dornici să știe cum se muncește în alte gospodării, ce rezultate se obțin și cu ce metode. Pentru a satisface acest interes am căutat ca în cadrul activității de informare politică să acordăm un spațiu mai mare problemelor din agricultură.

Se bucură de mult succes jurnalele vorbite, în cadrul cărora au loc și dezbateri interesante cu privire la problemele economice concrete ale gospodăriei. De exemplu, participînd la un jurnal vorbit unde unul dintre lectori a relatat despre grădina legumicolă din Căvojdia, colectivității din Babșa au căzut de acord, la propunerea organizației de partid, să mărească suprafața irigată de la două la șase hectare.

Îmbogățirea cunoștințelor agricole ale colectivităților se realizează și prin cercurile agrotehnice, care la noi funcționează tot anul. Ca „elevii” din timpul iernii lectorii fac demonstrații practice la loturile demon-

strative sau pe terenul g.a.c. unde se arată cum trebuie executate anumite lucrări de sezon, cum se tratează unele plante, cum se combat dăunătorii și altele.

La Sanovița, colectivității sînt sprijiniți la adunatul diferitelor probe de culturi care pot fi folosite la sfîrșitul verii pentru amenajarea unei expoziții sau, în iarnă, pentru prezentarea intuitivă a lecțiilor din cadrul cercului agrotehnic. Și intrucît la cere participă un număr relativ redus de cursanți, ceilalți colectivități beneficiază de ciclurile de conferințe. Am avut la Babșa un ciclu privind problemele agricole. În Sanovița acest ciclu a fost profilat pe problemele zootehnice. La conferințe participă un număr mare de colectivități. Lectorii nu s-au rezumat la citirea mecanică a conferințelor, ci le-au completat cu material didactic.

Alt aspect al muncii activităților culturale din comuna Sanovița, în scopul întăririi și dezvoltării gospodăriilor agricole colective este munca cu cartea.

Din șirul manifestărilor și acțiunilor întreprinse de biblioteca de la Babșa, care a ocupat locul întîi pe regiune și locul trei pe țară în cadrul concursului bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”, desprindem organizarea vitrinelor cu cărți agrotehnice, panourile cu coperte false, pe care scrie, de exemplu: „Vrem să vă ajutăm pe ogor. Cereți-ne de la bibliotecă”, precum și organizarea de biblioteci mobile la grădina

de legume, pe brigăzi de cîmp, la aria de treier etc.

La bibliotecă se organizează concursuri cu cititorii, bazate pe cărțile agrotehnice citite. Pentru a găsi răspuns la întrebările ce se află din timp, participanții la concurs studiază broșuri și reviste, se consultă cu diferiți prieteni care au urmat cercul agrotehnic.

Munca culturală trebuie să fie mereu actuală, să pășească înaintea sarcinilor de producție, să ajute la rezolvarea lor. Noi de pildă, pentru luna august am avut două obiective: îmbunătățirea calității muncilor agricole în campania de toamnă și popularizarea avantajelor valorificării produselor către stat. Pentru tratarea primei probleme ne-am gîndit să organizăm o seară de calcul, unde s-a demonstrat concret ce se cîștigă atunci cînd lucrurile sînt bine făcute și ce se pierde atunci cînd se lucrează de mintuală. Tot timpul lunii august am popularizat intens prin gazeta de stradă și prin alte forme, avantajele achizițiilor. Pentru luna septembrie, consiliul de conducere al cîminului cultural prevede o întîlnire a frunțașilor la achiziții, cu ceilalți colectivități, spre a arăta ei înșiși ce au cîștigat valorificîndu-și astfel produsele.

Muncind în felul acesta, noi, activității culturale din cele două sate ale comunei Sanovița, avem mulțumirea de a contribui din plin la rezolvarea sarcinilor ce stau în fața gospodăriilor noastre colective.

V. CICA

Uniunea Sovietică — apărătoare de nădejde a păcii și securității popoarelor

Recenta Declarație a guvernului Uniunii Sovietice, în legătură cu măsurile luate de guvernul sovietic pentru apărarea păcii și întărirea securității popoarelor, reprezintă un document de o deosebită importanță internațională. Declarația, care reflectă prin fiecare cuvânt grija adâncă a statului sovietic pentru destinele întregii omeniri, a trezit un puternic ecou mondial.

Făcînd o amplă și profundă analiză a situației internaționale actuale, Declarația guvernului sovietic subliniază cu o deosebită tărie necesitatea sporirii eforturilor tuturor forțelor iubitoare de pace, în lupta pentru zădărnicierea planurilor agresive ale imperialismului.

Sînt cunoscute de opinia publică mondială toate eforturile și propunerile concrete, realiste, făcute de Uniunea Sovietică și alte țări socialiste în scopul rezolvării celor mai arzătoare probleme internaționale, asigurării și întăririi păcii. Sute și sute de milioane de oameni au aprobat cu entuziasm programul de dezarmare generală și totală propus de Uniunea Sovietică, a cărui înfăptuire ar elibera omenirea de coșmarul pericolului racheto-nuclear. Reprezentanții Uniunii Sovietice și ai altor țări socialiste au depus de asemenea, eforturi susținute în cadrul lucrărilor comitetului celor zece state, printre care s-a numărat și țara noastră, de a se ajunge la un acord în problema dezarmării generale și totale.

Cu aceeași consecvență și tărie a militat și militează Uniunea Sovietică, împreună cu celelalte state socialiste, pentru încetarea experiențelor cu arma nucleară. În luna martie a anului 1958, Uniunea Sovietică a fost aceea care a hotărît să înceteze unilateral experiențele cu armele atomice. Tot Uniunea Sovietică, apărătoare fermă a păcii lumii, a fost inițiatorea conferinței de la Geneva pentru interzicerea exploziilor experimentale cu armele atomice.

Propunerile constructive ale Uniunii Sovietice s-au lovit însă necontenit de poziția obstrucționistă a puterilor occidentale care au căutat să facă tot posibilul pentru a zădărnici înfăptuirea cerințelor și aspirațiilor de pace ale tuturor popoarelor. Cercurile imperialiste nu vor dezarmare generală și totală, ci dimpotrivă ele intensifică cursa înarmărilor și pregătirilor războinice. Toate acțiunile puterilor occidentale sînt îndreptate spre sporierea primejdiei unui război nuclear. Este semnificativ faptul că în timp ce la Geneva se discută problema interzicerii experiențelor nucleare, la Washington și New York se face reclamă unor proiecte criminale de creare a așa-numitei bombe cu neutroni, care să ucidă oamenii, lăsînd în schimb nevătămate bunurile materiale. De asemenea, Franța — unul din principalii aliați ai S.U.A. din cadrul N.A.T.O. — experimentează arme nucleare în Sahara.

În fața acestei evoluții a evenimentelor internaționale Uniunea Sovietică nu poate rămîne indiferentă, nu poate admite ca împreună cu aliații ei să se afle într-o situație inegală față de puterile occidentale. De aceea, hotărîrea guvernului sovietic de a efectua explozii experimentale cu arme atomice este o măsură necesară, judicioasă și oportună menită să asigure securitatea popoarelor. Această hotărîre a găsit aprobarea unanimă a tuturor popoarelor. În întreaga lume au loc mitinguri, iar presa mondială consemnează sprijinul deplin al oamenilor iubitori de pace acordat hotărîrilor guvernului sovietic. De pildă, în declarația guvernului R. P. Chineze, dată publicității la 31 august a.c. se arată că poporul chinez sprijină cu fermitate hotărîrea guvernului U.R.S.S. de a efectua explozii experimentale cu arma nucleară. De a-

semenea, în declarația guvernului R. P. Chineze se subliniază că această hotărîre a guvernului sovietic este de natură să aducă la realitate pe așteptorii la război și că ea constituie o puternică forță însușitoare pentru popoarele tuturor țărilor care luptă pentru pace în întreaga lume.

Poporul nostru, alături de toate popoarele iubitoare de pace aprobă și sprijină cu toată hotărîrea măsurile îndreptățite și pline de răspundere luate de guvernul sovietic, profund convins că ele slujesc întăririi păcii și securității internaționale.

„Republica Populară Romină — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită la sosirea la Budapesta — aprobă întru totul Declarația guvernului U.R.S.S. cu privire la efectuarea experiențelor cu arma nucleară, măsură dictată de grija pentru securitatea lagărului socialist și salvagardarea păcii.

Forțele socialismului și ale păcii sînt de neînvins. Zădărniciind planurile agresive ale promotorilor războiului, țările socialiste sînt hotărîte să facă totul pentru asigurarea securității generale, pentru a obține destinderea încordării internaționale, a dezvoltării colaborării și prieteniei între popoare, pentru triumful păcii în întreaga lume.”

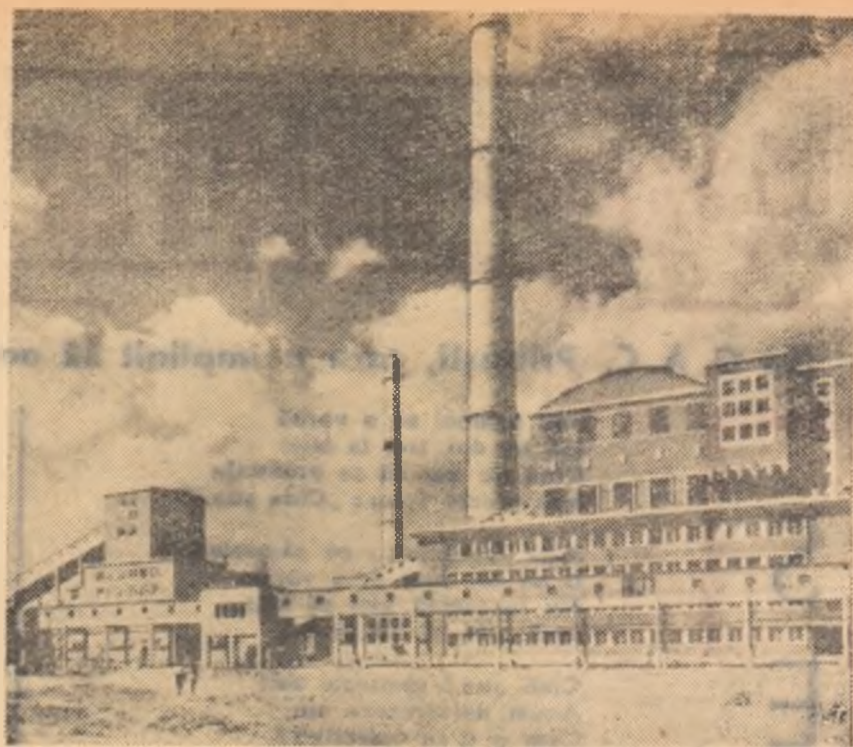
Situația din Brazilia

În ciuda uneltirilor reacțiunii și cercurilor militariste, mișcarea pentru instalarea imediată a lui Goulart ca președinte al Braziliei a luat o amploare uriașă. Muncitorii din portul Rio de Janeiro au declarat grevă pentru a-și arăta sprijinul față de Joao Goulart, iar la Porto Alegre, „Comitetele de rezistență democratică” continuă să înroleze voluntari pentru apărarea legalității constituționale.

Opoziția față de intrigile reacțiunii devine tot mai puternică și în sinul Congresului din Brasilia. Zilele acestea, Congresul a hotărît să-l investească pe Joao Goulart ca președinte al Braziliei, pe baza articolului 79 al Constituției Braziliene.

Cercurile reacționare, datorită presiunilor și uneltirilor, au reușit însă să impună adoptarea de către Congres a unui amendament adus constituției, în scopul restrîngerii în mod simțitor a puterilor președintelui. În legătură cu aceasta Joao Goulart a declarat că-și rezervă dreptul de a discuta în viitor legalitatea amendamentului adus constituției.

De asemenea, după comunicarea făcută de Moura Andrade, președintele Congresului, că vicepreședintele Goulart va sosi la 6 septembrie în capitală pentru a fi investit ca președinte al Braziliei, cercurile militariste și reacționare au trecut la noi uneltiri. Astfel, în momentul cînd comisiunea parlamentară însărcinată să-l aducă în capitală pe președintele desemnat, se imbarca pe un avion special, autoritățile militare au împiedecat decolarea avionului. Imediat s-a întrunit Congresul brazilian, iar Mazzilli, președintele ad-interim a anunțat că nu mai este în stare să mențină garanțiile date anterior privitoare la asigurarea securității sosirii lui Goulart. Așa după cum a anunțat ziarul „Diario de Carioca” în cazul cînd securitatea lui Goulart nu va putea fi asigurată și pentru a se putea proceda la investirea lui ca președinte al Braziliei, președintele Congresului va cere ca sediul Congresului să fie transferat în mod provizoriu la Porto Alegre.

Termocentrala „Maritza-Est”, din R. P. Bulgaria, care este în curs de construcție, va avea o capacitate de 500.000 kw.

Marea sărbătoare a poporului frate bulgar

Anul acesta, la 9 septembrie, R. P. Bulgaria sărbătorește cea de-a 17-a aniversare a eliberării de sub jugul crotropitor al fascismului.

Alungarea ocupanților fasciști, în condițiile înfăptuirii victorioase a Armatei Sovietice, instaurarea puterii populare au făcut posibilă realizarea unei cotituri radicale în istoria poporului bulgar. Devenind pentru prima oară stăpîn pe soarta sa, poporul frate bulgar, sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, a început marea luptă pentru făurirea unei vieți noi, pentru construirea socialismului.

În răstimpul scurt al celor 17 ani, Bulgaria, altădată țară înapoiată din punct de vedere economic, cu o industrie aproape inexistentă, cu o agricultură fărîmîțată, a parcurs un drum măreț pe calea înfloririi economiei naționale, dezvoltării multilaterale a tuturor domeniilor de activitate. Astăzi, Republica Populară Bulgaria a devenit o țară industrial-agrară dezvoltată, cu o industrie puternică și cu o agricultură mecanizată și cooperativizată.

În anul 1960, de exemplu, oamenii muncii din R. P. Bulgaria au îndeplinit cel de-al treilea plan cincinal, adică cu doi ani mai devreme, obținînd însemnate depășiri în toate sectoarele industriei. Astfel, în cursul anului trecut, volumul global al producției industriale a crescut cu 63 la sută

în comparație cu 1957, în timp ce directivele celui de-al treilea plan cincinal prevedeau o sporire de 60 la sută pînă în anul 1962. De asemenea, volumul mărfurilor transportate a crescut cu 90 la sută față de 35 la sută cit prevedeau directivele pînă în anul 1962.

Succese de seamă s-au obținut și în domeniul agriculturii. În cursul anului 1960 au fost depășite recoltele medii prevăzute pentru anul 1962 la culturile de bază (grâu, porumb, floarea soarelui etc.).

Datorită importanțelor realizări dobîndite în dezvoltarea impetuoaasă a economiei naționale și grijii permanente a partidului și guvernului, nivelul de trai al poporului muncitor s-a ridicat de la an la an. Au crescut simțitor veniturile muncitorilor și țărănilor. Numai în anul 1960 au fost mărite salariile la peste 1.350.000 de oameni ai muncii, iar pentru acțiuni social-culturale, învățămînt, cultură, ocrotirea sănătății, pensii etc., statul a cheltuit 6,4 miliarde leva față de 4,5 miliarde în anul 1957.

Oamenii muncii din patria noastră se bucură din adîncul inimii de succesele răsunătoare obținute de poporul frate bulgar și îi dorește, cu prilejul celei de-a 17-a aniversări, noi și importante realizări pe calea construirii socialismului în Republica Populară Bulgaria.

Conferința țărilor neangajate

Cu cîteva zile în urmă și-a început lucrările conferința de la Belgrad a șefilor de stat și de guvern a 24 țări neangajate. În cadrul lucrărilor, delegații au expus poziția țărilor lor în cele mai arzătoare probleme internaționale: încheierea Tratatului de pace cu Germania, dezarmarea generală și totală, coexistența pașnică, desființarea rușinosului sistem colonial. Astfel, președintele Indoneziei, Sukarno, luînd cuvîntul la primul punct al ordinii de zi, a subliniat că rădăcina încordării internaționale este imperialismul și colonialismul. Referindu-se la necesitatea rezolvării tuturor problemelor litigioase la masa tratativelor, Sukarno a arătat că aceste tratative ar duce la destinderea încordării internaționale care s-a creat, îndeosebi în problema germană.

Mulți dintre vorbitori nu s-au mulțumit să facă declarații cu caracter general, ci au cerut să fie înfăptuite acțiuni concrete în scopul asigurării și consolidării păcii. În acest sens au fost făcute și numeroase propuneri. De pildă, în cu-

vîntul său, președintele Cubei, Dorticos, a arătat că conferința trebuie să adopte o rezoluție în care să se ceară accelerarea lichidării colonialismului. Sistemul rușinos al colonialismului, care constituie o plagă pentru omenire, a fost aspru criticat și fîntuit la stilul infamiei de toți participanții la conferința de la Belgrad.

Problema germană preocupă în momentul de față opinia publică din lumea întreagă. Ea a fost dezbătută pe larg și la conferința statelor neangajate. În cuvîntările lor, numeroși delegați au arătat că a sosit timpul ca Tratatul de pace cu Germania să fie de îndată încheiat. Încheierea acestui Tratat ar contribui la înlăturarea primejdiei dezlănțuirii unui nou război mondial.

Lucrările întîlnirii de la Belgrad au marcat un eșec pentru cercurile reacționare din Occident și pentru numeroși propagandiști ai Washingtonului și Bonnului care rolau în jurul delegaților și ziarștilor din țările neutre pentru a influența asupra cursului conferinței

Un grup de cetățeni din Germania occidentală refugindu-se în R. D. Germană din cauza mizeriei și măsurilor represive luate împotriva populației de guvernul lui Adenauer.

Brigada „DREPT LA TINTĂ”

(La G. A. C. Pribești, care a împlinit 12 ani de la înființare)

S
E
Ș
T
I
E

Unii oameni au o vorbă
(Să fie dol, trei la mie)
Cînd nu vor să se pronunțe
Mai precis, spun: „Cine știe!”

Asta înseamnă... ce să-nsemne!
E un fel doar de-a vorbi.
Nu înseamnă nici că știe,
Însă nici că nu ar ști.

Cine știe! spuneau unii
Acum doisprezece ani.
Cum o fi în colectivă?
Om avea bucate, bani!

Hei! și astăzi la Pribești
Ori și cine poată să vie
Și-o să vadă cum ni-e viața,
Pentru că acum se știe!

Am pornit cu șapte boi
Și trei cai, o sărăcie!
Azi sîntem milionari.
Asta cum să nu se știe?

Intr-un an s-au ridicat
Vreo șaizeci de case noi,
Avem două camioane,
Am adus vite de soi.

Avem grajduri și padocuri,
Ne-am făcut crescătorie,
Și salvane, și silozuri...
Asta tot raionul știe.

Avem unii ce ridică
Zeci de mil pe an cîștig.
E scris mare pe table,
Nu-i nevoie să o strig.

Pribeștenii au o vorbă
(În procent mie la mie):
„Astăzi nu mai e-ndoială,
Căci vedem și deci se știe!”

Pe mine, oricum mă iei, tot eu sînt, fie că-mi zici Anton Vasile, fie Vasile Anton, adică începutul și sfîrșitul abecedarului pe care n-am avut parte să-l termin la tinerețe decît partea întîia - partea a doua am silabisit-o hăt, încoace, cînd am simțit nevoia să deprind mai temeinic și socotitul.

Ce nevoie am să știu socotețiile? Uite că am. În primul rînd ca să pot răspunde cum se cuvine în munca de îngrijitor și să nu mă încurc în cele rații de furajare, iar în al doilea, ca scop personal, să știu sorocul cînd voi termina de vîndut cireada de boi a satului, adică cireada pe care am păscut-o destui ani înainte de 1949, pînă la intrarea în colectivă. Mai păstrez răbușul de bouar al satului și vă pot spune că am avut în grijă, sumă rotundă, cam șaizeci de perechi de bouleni, pe care îi purtam pe toate colaurile Pribeștilor.

Din cireada asta am reușit să vînd pînă în ist an vreo douăzeci de perechi, așa că mai am în ocol, acasă, o rezervă de patruzeci de perechi. Să trăiesc sănătos și să tot vînd!

Poate vi se pare că glumesc sau că mă laud fără temeji și vă spun cine știe ce șaradă. Dacă vreți, vă pot da și scris: Vasile Anton, fostul vîcar de la Pribești, e omul care a ajuns să vîndă două perechi

de boi pe an și gologănașii să-i pună colea, la chimir. De unde atîtea vite? Din grajdurile noastre, ale colectivei. Să nu credeți că-i fur. Bani mi-i numără, pînă la un sfaț, chiar casierul gospodăriei și eu semnez pentru ei. Pentru o pereche la avans, pentru cealaltă la împărțirea veniturilor,

Averea mea

— Monolog —

Văd că nu mă prea înțelegeți așa că o să vă explic:

Să zicem că eu am făcut anul trecut rotunjit 600 zile-muncă, ceva mai mult decît alde Gheorghe Anton, care mi-e frate, sau decît Dumitru Buga, dar mai puțin decît cîmotia lui Mititelu, Vasile Pănaite și mulți alții. Pentru munca asta am primit griu, păpușoi, fasole, furaje, zarzavaturi, vin, zahăr, ulei, țuică și tot ce se cere să fie la casa omului așa ca să nu mă doară

capul de hrana mea și a oră-tăniilor pînă la cealaltă toamnă. În plus, gospodăria noastră a împărțit și bani. Eu am ridicat 6.000 de leușori. Cum m-am deprins de tînăr să socotesc averea țaranului în perechi de boi, mă rog, suma asta face sau nu cît două perechi de boi buni? Face. Ca s-o agonisesc, altădată trebuia să vînd vitșoarele? E limpede?

Așa că am coșarele pline ochi cu de toate, am „vîndut” și două perechi de boi și nu-mi bate la poartă nici un perceptor pentru dări.

Ce pot să-mi mai doresc decît să mă țînă cureaua să pot munci și să trăiesc pînă ce oi „vînde” toată cireada pe care am vîcărît-o înainte de colectivizare? Pe atunci o pășteam, dar nu era a mea decît bîta și sărăcia; azi o vînd, dar e a noastră și cu ea sîntem în sporește numărul cu alții eu, Anton Vasile, voi „vînde” mai multe perechi de boi pe an.

Materiale
redactate de
AUREL LEON

O MICA ANCHETA la care răspund:

Tov. FREDERIC COTEA
președintele al gospodăriei, încă de la înființare

Am împlinit 12 ani de președinție? Ia te uită, frate, cum trece vremea. M-am luat cu munca și am uitat să îmbătrînesc.

Tov. GHEORGHE MITITELU
responsabil la padocul porcinelor

Nu-i de mirare că am scos cîștiguri frumoase din creșterea porcilor. Am adunat bani albi din... Marele Alb.

Tov. CONSTANTIN ȘCHIOPU
contabilul gospodăriei

O duzină? Asta a fost în primul an. Atunci am dat numai 12 lei la ziua-muncă. Anul trecut am dat însă 30 lei și anul acesta vom da sigur trei duzini, ca să fie o socoteală rotundă.

Tov. TUDORA APETREI
colectivistă

Nu e rău că gospodăria cumpără mereu mașini. Se ușurează muncă oamenilor. Numai că de cînd am adus motoare Diesel și toată vara păcăne la irigat grădina de zarzavat, sau iarna la tăiat șișcă, numai gura lor se aude în sat. Parcă în Pribești n-ar mai fi și... femei!

In regiunea Pitești, în zona muntoasă din jurul stațiunii Călimănești, se cultivă 16 soiuri de viță nobilă, care dau recolte bune.

Unele raioane ale magazinului cooperativei de consum din comuna Mehadia (Orșova) nu sînt bine aprovizionate.

- Aș dori o stropitoare!
- Nu avem, dar vă putem da un pulverizator!

Factorul poștal Ion Zlampa din comuna Nireșul Mare (Maramureș) lasă ziarele la cooperative să le distribuie gestionarului, care însă le folosește și ca ambalaj.

WATERINA CUBARICATURI!

— Să știi că au sosit ziarele!

Pentru a ține incuiată ușa căminului cultural din satul Breaza, raionul Făgăraș, Virgil Drugă, directorul căminului, a baricadat-o.

Un lucru a mai uitat directorul: să schimbe și firma de aici!

(Desene de NIC. NICOLAESCU și T. PALL)